

Értekezés a Feltámadásról

Vannak néhányan, Rheginosz fiam, akik sok dolgot szeretnének megtanulni. Akkor tűzték ki ezt a célt, amikor olyan kérdésekkel foglalták el magukat, melyekre hiányzott a válasz. Ha ezekkel sikeresek lennének, általában nagyon fennköltlen gondolnának saját magukra. Ám nem hinném, hogy megállnák a helyüket az Igazság Igéjében. Inkább a saját nyugalmukat keresik, amit megkaptunk Jézus, a Megváltó Urunk által. Megkaptuk ezt, amikor megismertük az igazságot és megpihentettük magunkat rajta. Ám mivel udvariasan megkérdeztetek bennünket mi a helyes felfogás a feltámadással kapcsolatban, megírom nektek azt, ami szükséges. Bizonyára sokan vannak, akiknek hiányzik a benne való hitük, ám vannak néhányan, akik rátalálnak. Nos, akkor beszéljük meg a dolgot.

Miként hirdette az Úr a dolgokat miközben testben létezett és azután, hogy kinyilatkoztatta magát, mint isten Fiát? Ezen a helyen élt, ahol megmaradtatok, beszélt a Természet Törvényeiről – ám én „halálnak” hívom ezt. Nos, hát az Isten Fia, Rheginosz, az Ember Fia. Mindkettőjüket felölelte, birtokolván az emberséget és az istenséget. Azért, hogy egyrészt legyőzze a halált - lévén Isten Fia -, és másrészt, hogy mint Ember Fia, a Pleromához való visszatérést kíváltsa: mivel eredetileg fentről származik, az Igazság Magja, mielőtt ez a felépítés létrejött volna. Ebben számos uradalom és istenség jött létre.

Tudom, bonyolult módokon mutatom meg a megoldást, ám semmi bonyolult nincs az Igazság Igéjében. De mivel úgy tűnt, hogy a megoldás semmit sem hagy rejtetten, hanem minden dolgot nyíltan kinyilatkoztat a létezéssel kapcsolatban – a gonosz megsemmisülését egyrészt, a választott kinyilatkoztatást másrészt. Ez az Igazság és a Szellem kinyilatkoztatása, az Igazság kegyelme.

A megváltó elnyelte a halált – nem számoltatok (ezzel) hiszen tudatlanok vagytok –, félretette a pusztuló világot. Átalakította önmagát elpusztíthatatlan eónná és feltámasztotta önmagát, lenyelve a láthatót a láthatatlan által, és megmutatta a halhatatlanságunk útját. Ezután, ahogy az Apostol mondta: „Vele szenvedtünk, és vele támadtunk fel és vele mentünk a mennybe”. Ha pedig bizonyosságul szolgálunk róla ebben a világban, a sugárkévéi leszünk az egynek, és ő átölel bennünket, amíg meg nem állapodunk, hogy úgy mondjam, el nem érjük a halált ebben az életben. Felvisz minket a mennybe, miként Nap által kibocsátott sugarak, nem korlátozza semmi. Ez a szellemi feltámadás, mely ugyanúgy nyeli el a lelket, mint a testit.

Ám ha van valaki, aki nem hisz, akkor nem rendelkezik azzal a (képességgel, hogy) meggyőzhető legyen. Mivel ez a hit birodalma, és nem olyasmi, ami meggyőzés kérdése: a halott fel fog támadni! Van egy valaki az e világbeli filozófusok között, aki hisz. Legalább ő fel fog támadni. És ne engedjétek, hogy a filozófusnak, aki ebben a világban van, oka legyen azt hinni, hogy ő az egyetlen, aki önmaga tér vissza önmaga által – és (hogy) – a mi hitünk miatt! Mi ugyanis megismertük az Emberfiát, és elhittük, hogy feltámadt a halottak közül. Ő az, akiről azt mondjuk: „A halál megsemmisítőjévé vált, mivel ő hatalmas, akiben hisznek.” Hatalmasok azok, akik hisznek.

Azok gondolata, akik megmentésre kerülnek, nem fog elveszni. Azok tudata, akik megismerték őt, nem fog elveszni. Ezért kiválasztásra kerültünk a megváltásra és az üdvösségre, hiszen előre ki lettünk választva kezdettől fogva, hogy ne essünk azok ostobaságába, akik tudás nélkül valók, hanem hogy belépünk azok bölcsességébe, akik ismerik az Igazságot. Valójában az Igazság, amit annak tartanak, nem hanyagolható el, sem nem volt. „Erős a Pleroma rendszere; és kicsiny az, ami elszabadult (és a) világgá vált. Ám a Mindenség az, ami körülvesz. Nem jött létre; létezett.” Ezért soha ne kételkedj a feltámadásban, fiam Rheginosz! Mivel ha nem testben léteznél, testet kapnál, amikor belépsz ebbe a világba. Miért nem fogsz testet kapni, amikor az Eónba emelkedsz? Ami jobb a testnél, az maga (az) élet oka. Ami miattad jött létre, az nem a tied? Ami a tiéd, nem veled létezik? Miközben amíg ebben a világban vagy, mi az, ami hiányzik? Az, amiért minden erőfeszítést megteszel, hogy megtanuld.

A test méhlepénye időskorú, és ti romlottságban éltek. Hiányotok van, miként a nyereség. Mivel nem fogjátok feladni, jobban teszitek, ha eltávoltok. Ami rosszabb az a fogyatkozás, ám kegyelem jár érte.

Akkor semmi sem vált meg minket ettől a világtól. Csak a Mindenség, melyek mi vagyunk, ment meg minket. Üdvösséget kaptunk az elejétől a végéig. Ily módon gondolkozunk! Ily módon fogjunk fel!

Vannak azonban néhányan, (akik) szeretnének érteni, tájékozódásukban, azon dolgokat, melyekbe tekintenek, hogy vajon akit megmentettek, amikor hátrahagyja a testét, azonnal megmenekül. Senkinek ne legyen kétsége ezzel kapcsolatban [...]. Valójában a látható tagok, akik halottak, nem lesznek megmentve, mivel

(csak) az élő tagok, melyek bennük léteznek, támadnak fel.

Akkor mi is hát a feltámadás? Mindig is az árulja el, aki feltámadt. Ha ugyanis emlékeztek az Evangéliumra, melyben Illés és Mózes megjelenik vele, ne gondoljatok a feltámadásra úgy, mint szemfényvesztés. Nem szemfényvesztés, hanem igazság! Igazából sokkal helyénvalóbb azt mondani, hogy a világ az illúzió, sokkal inkább, mint a feltámadás, mely a mi Urunk, a Megváltó, Jézus Krisztus által valósult meg.

Ám mi az, amiről beszélek neked? Azok, akik élnek, meg fognak halni. Miként élnek szemfényvesztésben? A gazdagok szegények lesznek, és a királyokat megdöntik. Minden hajlamos megváltozni. A világ szemfényvesztés! – ezért valójában a mértéktelenség miatt korlátozom be a dolgokat!

A feltámadás azonban nem rendelkezik a fent említett tulajdonsággal, mivel ez az igazság, mely szilárdan áll. Ez a kinyilatkoztatás arról, hogy mi is, és a dolgok átalakulásáról, és átmenetéről új mivoltukba. Mivel az elpusztíthatatlanság alászáll a pusztulhatóba; a fény leáramlik a sötétségbe, lenyelvén azt; és a Pleroma kitölti a tökéletlenséget. Ezek a szimbólumok és a feltámadás képei. Ő az, aki a jót teszi.

Ezért ne csak részben gondolkozz, óh Rheginos, se ne élj kényelemben a testben - az egyhangúság kedvéért -, ám szabadulj meg a megosztottságtól és a bilincsektől, és már birtoklod is a feltámadást. Hiszen ha meg fog halni az, aki ismeri önmagát – még akkor is, ha sok évet töltött az életében ezzel, rájött erre – miért nem tartjátok magatokat (már) feltámadottaknak, és mindezek ismerőjének? Ha birtokoljátok a feltámadást és folytatjátok, mintha meghalnátok – és eközben tudjátok, hogy meghaltok – akkor miért is hagynám figyelmen kívül az erőfeszítések hiányát? Helyes dolog az, hogy mindenki, aki számos módon cselekszik, és megszabadítják ettől az Elemtől, hogy ne essen hibába, és ismét úgy kapja vissza önmagát, amilyen először volt.

Ezeket a dolgokat a mi Urunk Jézus Krisztus nagylelkűsége révén kaptam. Megtanítottam neked és fivérideknek, a fiaimnak, rájuk való tekintettel, miközben semmit nem hagytam ki azon dolgok közül, melyek erősítenének benneteket. Ám ha egyetlen írott dolog is van, amit elrejtettem az Igéről szóló beszámolómban, meg fogom nektek magyarázni, amikor kérdezitek. Most azonban senkire ne legyetek irigyek, aki a ti számatokban van, amennyiben képes segíteni.

Sokan tekintenek bele abba, amit leírtam nektek. Számukra azt mondom: „Béke veletek és kegyelem. Köszöntelek titeket és mindazokat, akikkel testvéri szeretetben vagytok.”

Fordította: Aranyi László

[Vissza a nyitólapra](#)